

עין משפט
נר מצוה

א' א מ"י פ"ד מהל' קומאח
 אוכלין הלכה ג:
 ב [מ"י פ"ה שם הלכה יב]:
 ג ג מ"י שם הלכה ד:
 ד ד מ"י פ"ז מהל' תמידין
 ומוספין הלכה יג:

תורה אור השלב

1. וְהָיָה בְּאַכְלֵכֶם מִלֶּחֶם
הַפֶּאֱרֹץ תִּירְמוּ וְתִרְמָקָה לִי?
בְּדַבְרֵי טוֹט
2. לֹא תֹאכַל עֲלוֹי חֻמֵּץ
שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל עֲלוֹי
מִצּוֹת אֲרָם עֲנִי כִי בְּחַפְזוֹן
יָצָאת מִצְרָם לִמְעַן
תִּזְכֹּר אֶת יוֹם אֲחַךְ מֵאֲרָץ
מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ:
- דברים טו ג
3. וְכִי יִפֹּל מִגְּבוּלְכֶם עַל הַלֵּל
וְרָע וְרָע אֲשֶׁר יִזְקֶךָ שְׂדֵה-
חֵרֶף:
וְהָיָה יִזְקֶךָ אֶת לֵל

שיטה מקובצת

- [illegible]

[illegible]

(גד) כוסמין ומיירי שהכוסמין בו
ותורם מכל אחד ואחד דחטין
ואע"פ שאין חייבין החטין אל
בחטים וכוסמין בלא שעורים
כוסמין ששניהן מצטרפין עמו
אסורים לקצור ר' יונה אומר ק

[illegible]

מיייתי לה אמתניתין דמיתניא לגבי
תמין ושיבולת שועל ושיפון הרי אלו
והך זרייתא לא פליגא אמתניתין
קאמר שיטטרופו זה עם זה אלא

גולבא שיפון דישרא שיבולת שועל שכול שכול
תעלא הני אין אורז ודוחן לא מנא הני מילי
אמר ריש לקיש אתיא לחם לחם ממצה כתיבי
הכא¹ והיה באכלכם מלחם הארץ וכתיבי
התם² לחם עוני והתם גופא מגלן³ אמר ריש
לקיש וכן תנא רבי ר' ישמעאל וכן תנא דבבי
ל' אליעזר בן יעקב אמר קרא⁴ ללא תאכל
עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות
לחם עוני דברים הבאים לידי חימוץ אדם יוצא
בכהן ידי חובתו בפסח יצאו אלו שאין באיין
לידי חימוץ אלא לידי סירחון ומצטרפין זה
עם זה: תנא התבואה והקמחים והבציקות
ומצטרפין זה עם זה למאי הלכתא אמר רבי
ר' יוסף אמר לענין חמץ חמץ אמר לענין
בפסח ר"פ אמר לענין מעשר שני דאי אכל ליה
חוץ לחומה לקי רבא אמר⁵ לענין טומאת אוכלין
והא קמ"ל רבבואה וקמחין דומיא דבציקות
ומה התם אוכלא בעיניה אף הכא נמי אוכלא
בעיניה והתניא⁶ צמח בין קלופה בין
קלופה מצטרפת שעורה קלופה מצטרפת
שאינה קלופה אין מצטרפת איני⁷ והא תנא
דבי רבי ישמעאל⁸ על כל זרע זרוע אשה
זרוע⁹ כדרך שבני אדם מוציאין לזריעה חטה
בקליפתה ושעורה בקליפתה ועדשים בקליפת
אלא קשיא הא בלחות הא ביבשות: ואסורין
בחדש מלפני¹⁰ (6) (5) הפסח: מנא הני מילי
אמר ריש לקיש אתיא לחם לחם ממצה: מנא הני מילי
ולקצור לפני¹¹ (3) (2) העומר: מנא הני מילי
אמר רבי יוחנן¹² אתיא ראשית ראשית מחלה
קודם לעומר ר' יונה אמר קודם¹³ קצירת העומר
העומר לפני¹⁴ (4) (3) יוס' בר זבדא אמר קודם הבאת
העומר תנן אסורין בחדש לפני¹⁵ (5) (4) פסח
ולקצור לפני¹⁶ (1) העומר בשלמא למאן דאמרת
קודם הבאת העומר היינו דלא קא עריב לה
ותני להו אלא אלמ"ד קודם קצירת העומר
ליעריבניהו וליתניניהו אסורין בחדש ולקצור
לפני הפסח אלא אי אייתר אסיפא אייתר
אם השרישו קודם לעומר העומר מתירן מאי
קודם לעומר¹⁷ (6) רבי יונה אמר קודם¹⁸ הבאת
העומר רבי¹⁹ (5) יוס' בר זבדא אומר קודם
הקצירת העומר אמר ליה²⁰ רבי אלעזר
לרבי

וְנִתְּיָא לָחֶם לָחֶם מִמַּצָּה.
וְאִרְזוּ וְדוּמֵן וְקֶסֶה דְּהוּה
חֶזֶן לֹא אֵלֶּה נִרְאֵה דְּאִינְטֶרִיךְ
וְרִינְ דְּמִייתִי עוֹמֵר מִינִי:

סורין צחדש בול קודם
דצהאיר המזרח תליא מי

ותני להו אללא למ"ד קודס
 ודס קצירת עומר לערבי
 יא קצירה לאלתר ואחילה
 השחר ועוד קשה אי הוה
 הוא ופשיטא דאסור לקצור
 מר קודס קצירת העומר
 בר וצדא אומר קודס הבא
 ותני להו אללא למ"ד קודס

וה"ה שעורים: (ג) תיבת אין נמחק: הכוסמין מצטרפין עם שניהם לחיבין טים ואין תורמין ממין על שאינו מינו סמסין על שניהם מ"מ כיון שיש שיעור נגן וכן נמי כיון שיש בכוסמין ושעורים (המשנה דריש כלאים א) ונראה שהוא ה"ה אסורה קודם [הבאת] העומר. ושם ד"ד אף קצירה תלוי בהבאה ליערבינהו

(א) נראה דל"ל ע"כ מלאתי ונראה שהוא מלשון הר"ש ו"ל צפי' המסנה דריש כללים.

דבי ישמעאל פרק שישי מנחות

גולבא. אפשפילטיגט! **דזשדא.** קיגל'ס! **שיבולי פעלא.** ארויניג! **הני**
אין. הני חמשת מינין מאטערפין ווייבין (ד) צוהלה! **אורו ודוקן לא.**
יא צפן די חוצות משום מלה! **הסבואה.** חזקים ממך קודם טעניה ב!'
לעיני חמץ. מאטערפין לכיות דחזקין נמי מחמזין אס שראן צמיס:

מה הסם. זכך חורכא עניניה לאפוקי קליפת שערס וזינן צנחמין דלאו חולסין ניהור וכל זמנרבי לבניה: והטניא. (א) צמחוחא: קליפת חטים דקה ורכה היא ורלויה לאכול לפיכך מצטרפת. שם שחר חולבין לבניה ואפי' חורב צמחוחה משום דקליפתה מפסקת ולא נוגעים חולבין אהדי ליהות חיבור: והטנא דבי רבי ישמעאל אפר יורט. משמע ערך שני אדם מוילין לזניה שכן מקדיפין קליפתן סובבתן ק' הם מצטרפין לטומאה דשומר האוכל מצטרף עמו ומהאי קרא נפקא לן בהעור והרועץ (חולין ע"ב). לטום. מצטרפות דשומר הוא: (יבמות). לא הוי שומר דמיפרי

ופסלי. א' ע"א לחות חזית קריספ
 לאכול עדמין רכות יא חה שממני
 וללשון ששעמני קשרא יא חה דקיימא
 לן (סס). שומרין מנלטרפין לעומתא
 וכוילין: **לחם לחם.** לחם קלי ודברמל
 (ויקרא כג מה מלח חמשה מינין ולא
 אורז ודוקן ק"ח מלח מן חמשה מינין
 ומו לא יא: **מאי קודס לעומר.** דקמני
 ממתינין ואסורין בחדש לפני העומר:
קודס קצירה המעומר. **אכל** לא אחר
 קצירת המעומר שרי לאכול חדש הבאיר
 המזרח: **קודס הבאס העומר.** אסור
 לאכול חדש לעומר ממני בזמן שהמקדש
 קיים ולא האיר המזרח: (א' ויקרא
לפני הפסח. **אכל** לא אחר יום ט"ו
 ראשון שרי י"ב דקצירה העומר במזמאי
 י"ט מתרת לקזר שחר קצירות:
בשלתא למי"ד. י"א אסורה באכליה עד
 הבאס העומר דל"ה ערבי אכליה וקצירה
 שריא משום דקצירה שריא ממומאי
 י"ט ואכליה לר' שריא עד הערבית
 העומר: **אכל** לר' יונה וליטמניו
 וליטמניו. ותרוייהו לפני הפסח דשמע
 י"ד) לאחר הפסח שרי מיד דקצירה
 העומר שריא (א' לאכליה והממנה
 ביו) מקצירה ועד האיר המזרח לא חשיב
 משום דיומנין דהק"ז סמוך לעלות
 השחר. ולי נקרא דה"ק יליטמניו
 וליטמניו אסור בחדש ולקזר לפני
 העומר הואיל ותרוייהו אקודס קצירה
 קיימין. וללשון שבספרים קשרא יא דאי
 הוי מני לפני הפסח הוה משמע

דב' צוים הפסח שרי וחף על גב דקודם קצירת העומר הוא
 דב' שלמא כי חני לה גבי קצירה ינחא דב' צוים הפסח יום טוב
 הוא ופשיטא דאסור לקצור אצל גבי אכילה לא מתני ליה:

ים העומר אצל לאחר קצירה שרי לאכול חדש בחדאי מזורח
 להם לי למינקט קודם קצירה ועוד חדר הכי דקלמח צלמלח
 קצירה בחדדי משום דקצירה שריא ממוזאי יו"ט ואכילה לא מישמריא
 וליתנינהו אסורים בחדש ולקצור לפני העומר והשחא לדידיה נמי
 תספרא עד האיר המזרח ודחק בקונטרס לפרש דמקצירה עד האיר
 ולקצור בחדש הפסח הוה משמע דציוס פסח שרי בדשגמא כי
 גבי אכילה לא מייתימ ליה ב"א וגרסה דגרס מאי קודם וקאי ארא
 דקמי קודם משום דציו"ט לילא קצירה ומיד צילל כ"ט קצור
 העומר ופיר' תנן [אסורים בחדש מלפני העומר כי בשלמא למיד'
 בשבת העומר לערבניהו ולתנינהו] אסור בחדש ולקצור לפני העומר:

קוּצְרִין
מחמשת המינין: ראשית ראשית מחלה. כתיב הכא ראשית קצירכם וכתיב בחלה ראשית ערסותיכם הפסח. היינו לפני קצירת העומר אלא כיון דפסח י"ט הוא ולא קציר משום הכי אמר לפני הפסח. אסורה עד הבאת העומר ולקצור קודם קצירת העומר: אלא אי אתמר דלא תקשי לחד

יור בלא חטין אין תורמין מן הכוסמים על החטין אבל בסיפא דאין מכל אחד אלא חצי קב ליכא שיעורין הראש"ש ז"ל: (ס) אבל בסיפא דבעי כולוהו לצרף: (כו) בחדש מפני העומר קודם: (נו) ונראה דגרסי' משום דכתיב וקצרתם והבאתם קצירה תליא בהבאה. תנן אסור בחדש כו' בשלמא למ"ד קודם קצין דאין בחדש ולקצור לפני הפסח דהא לפני הפסח קרי לפני הבאת העומר. תרי"ח:

מסורת הש"ס

(א) [פסחים לה, ב] מוליך קזי:
קזיט, ג) [למקן עא, ד] גי' רש"ק קזיט, ה) גי' רש"ק
ההבאת, ו) [קדושין לו, ו] ושי"ן,
ז) גיל הקזירה וההבאת, ח) גיל
שנייה, ט) גיל ולאחר כן
גושמן זה בזה אין מנטרפין אלא
בבבב"ג כו', י) גיל מורס
[מורס], כ) מורס"פ"א דחלה מ"א
רש"ק וגי' גיל,

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' רבי יונה אמר קודם
הבאת עומר. עי' טורי אבן
ר"ה דף י ע"ג ד"ה כל הרכבה:

לְעֹזֵי דַשׁ"י

אשפיילט"א [אישפילט"א].
כוסמת.
סיגל"א [שייגל"א]. שיפון.
אזוינ"א [אביינ"א].
שיבולת-שועל.

[illegible]

רבינו גרשום
 שרא. שילא בלשונם: שבולי:
 אבא: אבא: אלא לירי
 שיהוה. שמתקבל אן חרש.
 מתקבלי. משתריף דה עה.ה.
 מכוון לכידי: לענין חרש.
 אבא ביה כותי מכוון. חרש
 קשתא העומר קולן מה הים
 בכיקותי אכלא בעייה. דאין
 מה פסול: אף חרש בני.
 מתבאר דסא אף עשרין קולן
 קרופין שלא אה בן
 פסול: (אין תנא) אה
 מלכות. כשרים דראלן
 מעטף אפי' בקלה דראלן
 ענין קהילת: מה אה מיל.
 ודבריהם חרש המים אחר
 ענין: עומד: אחת אלה אחר
 חרש. כתיב הכא ולחם וקלי
 וחרש. ותיב חרש במערה אלה
 ענין. ומה אה חרש אלה

זלה גמר ממצה: ולקצור לפני
מדלא ערבינהו ש"מ דלאכול
יהו אסיפא איתמר:

קודם לפסח דקאמר במתניתין
היינו דלא עריב ותני להו דחד